3

பிதாவாகிய தேவன் யார்?

தேவன். இவரைக்காட்டிலும் உயர்வான நபரோ பொருளோ எதுவும் இல்லை. இவர் ஒருவரே முழுமையான அதிகாரம் உள்ளவராய் இருக்கின்றார். இவர் எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவராக இருக்கின்றார்.

மனிதனால் செய்யப்பட்ட கல், மண் மற்றும் மரத்தால் ஆன உருவங்களை வணங்குவது என்ற தவறான பழக்கத்தை மனிதர்கள் பின்பற்றினாலும், “தேவன்” என்ற வார்த்தையானது ஒருவருக்கு மட்டுமே உரிமையுள்ளதாக இருக்கின்றது. ஒரே ஒருவர் மட்டுமே தேவனாக இருக்கின்றார்; அவர் ஒருவரே உண்மையான ஆராதனைக் குரியவர் ஆவார். கற்பனையான வேறொருவருக்கோ அல்லது உயிர் வாழ்பவருக்கோ செய்யப்படும் ஆராதனை எதுவும் தவறான ஆராதனையாகும்.

தேவனுக்குரிய கனத்தை சில வார்த்தைகளில் நாம் விளக்குவதற்கு விரும்பினால், 1 தீமோ. 1:17ஐக் காட்டிலும் மாபெரும் மற்றும் எளிமையான விளக்கத்தை நாம் காண முடியாது: “நித்தியமும், அழிவில்லாமையும், அதரிசனமுமுள்ள ராஜனுமாய், தாம் ஒருவரே ஞானமுள்ள தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு, கனமும் மகிமையும் சதா காலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக ஆமென்.” பழங்கால இஸ்ரவேல் மக்கள் திரும்பத் திரும்ப மனப்பாடமாய்க் கூறும் பின்வரும் கூற்றில், தேவனைப் பற்றிய உண்மை தொகுத்துக் கூறப்படுகின்றது: “... நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர். நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழுப் பலத்தோடும் அன்பு கூருவாயாக” (உபா. 6:4, 5). தேவன் யார் என்பதன் விஷயத்தில், ஒவ்வொரு இருதயத்திலும் நாட்டப்பட வேண்டிய தீர்மானத்தை இயேசு அறிவித்தார்: “... உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்துகொண்டு,

அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக” (மத். 4:10ஆ).

வேதவசனங்களில் உண்மையான தேவன் தமது இயல்பில் ‘‘மூவராக’’ இருப்பதாக விளக்கப்படுகின்றார். அதாவது, தேவன் ஒருவரே-ஆயினும் அவர் பிதாவாகிய தேவன், குமாரனாகிய தேவன், ஆவியானவராகிய தேவன் என்று மூன்று பேர்களாயிருக்கின்றார். தேவத்துவத்தில் உள்ள மூன்று நபர்களும் ஒருவருக்கொருவர் சமமானவர்களாகவும், நித்தியமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனிச் சிறப்புள்ள நபர்த்துவமும், இயற்கைக்கு மேற்பட்ட ஞானமும், உணர்வும், சித்தமும் உள்ளவர்களா யிருக்கின்றனர்; ஆயினும் அடிப்படை, இயல்பு மற்றும் நோக்கம் ஆகியவற்றில் இவர்கள் ஒன்றாகவே இருக்கின்றனர்.

மூவராயிருந்தாலும் ஒன்றாக இருக்கும் தேவத்துவத்தின் இந்தக் கருத்தானது தேவத்துவம், தெய்வீக குடும்பம் அல்லது திரித்துவம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது (அப். 17:29; ரோமர் 1:20; கொலோ. 2:9)[1]. இந்த மாபெரும் சத்தியமானது மனிதர்களாகிய நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலில் இருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது-ஆனாலும் நமது விசுவாசத்திலிருந்து தொலைவில் இருப்பதில்லை, ஏனெனில் இது தேவனுடைய வசனத்தில் தெளிவாகப் போதிக்கப்படுகின்றது. நாம் இதை கற்பனை செய்துள்ளோம் என்பதாலோ, இது உண்மையா யிருக்க முடியும் என்று பகுத்தறிந்திருக்கிறோம் என்பதாலோ, நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தைப் பற்றி கற்றறிந்து அதன் மூலம் இந்த சத்தியத்தை கற்றுணர்ந்தோம் என்பதாலோ அல்ல மாறாக, விசுவாசத் தினாலே நாம் இதை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். வேதவசனங்களில் ஏவப்பட்ட எழுத்துக்களின் மூலமாக நமக்குத் தரப்பட்டுள்ளதாலேயே இந்த சத்தியத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு விசுவாசிக்கின்றோம்.

தேவன் பிதாவாகவும், குமாரனாகவும், ஆவியானவராகவும் இருக்கின்றார் என்ற கருத்தானது வேதவசனங்களில் நேரடியாக விளக்கப்படவில்லை, ஆனால் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தேவத்துவத்தைப் பற்றிய கருத்தை வெளிப்படுத்தும் பழைய ஏற்பாட்டின் எழுத்துக்களில் தேவனுடைய பெயராக எபிரெய மொழி வார்த்தையாகிய ‘‘ஏலோஹிம்’’ என்பதும் உள்ளடங்கியுள்ளது. இவ்வார்த்தை ஒரு பன்மைப் பெயர் வடிவம் ஆகும். பழைய ஏற்பாட்டின் மற்ற எழுத்துக்களிலும் தேவனைக் குறிப்பதற்குப் பன்மைப் பெயர்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது-எடுத்துக் காட்டாக, ஆதி. 1:26ல் “நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும்

மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக ...”[2] என்று கூறப்படுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில், தேவத்துவத்தின் மூன்று உறுப்பினர்களைப் பற்றி நாம் வாசிக்கின்றோம். இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர் புறா வடிவத்தில் அவர் மீது வந்திறங்கினார், அதே சமயத்தில் வானத்திலிருந்து ‘‘இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன் ...” (மத். 3:17) என்று பிதாவானவர் அறிவித்தார். நமது கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்பு வதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தபோது, ஆவியானவர்,தேவன் மற்றும் தம்மைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்: “பிதாவினிடத்திலிருந்து நான் உங்களுக்கு அனுப்பப் போகிறவரும், பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்படுகிறவருமாகிய சத்திய ஆவியான தேற்றரவாளன் வரும்போது, அவர் என்னைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுப்பார்” (யோவா. 15:26).

மனிதனுடைய இரட்சிப்புக்கான ஊழியத்தில் தேவத்துவத்தின் மூன்று உறுப்பினர்களும் ஈடுபட வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. பேதுரு, “பிதாவாகிய தேவனுடைய முன்னறிவின்படியே, ஆவியான வரின் பரிசுத்தமாக்குதலினாலே, கீழ்ப்படிதலுக்கும், இயேசு கிறிஸ்து வினுடைய இரத்தந்தெளிக்கப்படுதலுக்கும் ...” (1 பேது. 1:2) என்று எழுதினார். நாம் ஜெபத்தில் தேவனிடம் நெருங்கும்போதும் தேவத்துவத்தின் இந்தத் தன்மை காணப்படுகின்றது, ஏனென்றால், பவுல், “ஒரே ஆவியினாலே பிதாவினிடத்தில் சேரும் சிலாக்கியத்தை நாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாகப் பெற்றிருக்கிறதாக” (எபே. 2:18) சொன்னார்.

ஞானஸ்நானமானது திரித்துவத்தின் பெயரால் தரப்படுவதாக பிரதான கட்டளையில் சித்தரிக்கப்படுகின்றது: “ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப் போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக் கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள். இதோ உலகத் தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்” என்றார் (மத். 28:19, 20).

வேதாகமம் முழுவதிலும், எப்பொழுதும், பிதாவாகிய தேவன் ஆண்பால் பெயர்ச் சொல்லினாலேயே (‘‘அவர்’’) குறிப்பிடப் படுகின்றார். அவர் பிதாவாகவும், படைத்தவராகவும், யேகோவா வாகவும் எல்லாம் வல்லவராகவும், கர்த்தராகிய தேவனாகவும் இருக் கின்றார். தேவத்துவத்தின் மூன்று உறுப்பினர்களில் எப்பொழுதும்

அவர் முதன்மையானவராகவே நிலை நிற்கின்றார். ஞானம், வல்லமை, அன்பு, கிருபை மற்றும் நீதி ஆகியவற்றில் இவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவராகவே வேதாகமம் காண்பிக்கின்றது. இந்த அண்டத்தைத் திட்டமிட்டு, வடிவமைத்து படைத்தவர் என்ற முறையில், அவர் எல்லா வல்லமைகள் மற்றும் அதிகாரங்களுக்கும் மேலான உயர்ந்த அதிகாரத்தையும், ஆட்சி உரிமையையும் கொண்ட அதிபதியாக விளங்குகின்றார். அவரை வணங்கி, கீழ்ப்படிகின்ற எல்லாருக்கும் அவர் தகப்பனாக இருக்கின்றார். மனிதகுலம் உட்பட, படைப்பு முழுவதும் அவருக்குள்ளாகவே பிழைக்கின்றது, அசைகின்றது, இருக்கின்றது (அப். 17:28).

தேவன், ஒரே உண்மையான தேவன் என்று எல்லா மக்களாலும், எல்லா நாட்டவராலும், எல்லா இனங்களாலும் ஆராதிக்கப் படத்தக்கவர் ஆவார். இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக மட்டுமே அவரை அணுக முடியும். தூதர்கள், பரிசுத்தவான்கள் அல்லது உயிருள்ள, இறந்து போன மற்ற எந்த மனிதர்கள் மூலமாகவும்-இவர்கள் எவ்வளவு தான் நல்லவர்களாக இருந்திருப்பினும் அல்லது இருந்தாலும்-நாம் தேவனைச் சென்று அடைய முடியாது. தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் ஒரே மத்தியஸ்தராக இருப்பவர், தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு மட்டுமே (1 தீமோ. 2:5). பிதாவினிடத்தில் சேரக் கூடுவதற்கு மனித னுக்குள்ள ஒரே வழி இயேசுவே. இயேசு, "நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதா வினிடத்தில் வரான்" என்று சொன்னார் (யோவா. 14:6).

தேவத்துவத்தின் இரண்டாம் உறுப்பினர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஆவார். இவர் மூலமாகவே பிதாவாகிய தேவன் இந்த பூமியையும், மனிதனையும் படைத்தார் (கொலோ. 1:16). மனிதருடன் இவருக்குள்ள உறவின் நிமித்தம் இவர், "மனுஷகுமாரன்" என்று அழைக்கப்படுகின்றார்; தேவனுடன் இவருக்குள்ள உறவினிமித்தம் இவர், "தேவ குமாரன்" என்று அழைக்கப்படுகின்றார். தேவத்துவத்தில் உள்ளவர்களில் இவர் ஒருவரே மனித உருவெடுத்து, இந்த பூமியில் இயல்பான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர் ஆவார். இவர் மனித குலத்தின் இரட்சகராகவும் மீட்பராகவும் இருக்கின்றார். இவர் எல்லா மக்களாலும் ஆராதிக்கப்படத் தக்கவராகவும், வழிபடத் தக்கவ ராகவும் இருக்கின்றார். இந்த உலகம் முழுவதும் ஆராதனையின் மூலம் பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் வந்தடையத் தக்க ஒரு வழியை இவர் கொடுத்துள்ளார்.

> *ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர், பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார் (பிலி. 2:9-11).*

தேவத்துவத்தின் மூன்றாம் உறுப்பினர் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆவார். இவரும் தேவனைப் போலவும், கிறிஸ்துவைப் போலவும் இயல்பும் அமைப்பும் உள்ளவராயிருக்கின்றார். இவரும், அவர்களைப் போலவே தனிப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார், மற்றும் இவரும் எப்பொழுதும் ஆண்பால் விகுதிச் சொல்லினால் ("அவர்") குறிப்பிடப் படுகின்றார். தேவத்துவத்தின் மற்ற இரு உறுப்பினர்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பேசப்படுகையில் இவர் எப்பொழுதுமே மூன்றாவதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றார். மனிதர்கள் வழி நடத்தப் படுவதற்கும், அறிவுறுத்தப் படுவதற்குமான வழியாக இவர் புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்றார். வேத வசனங்கள் மூலமாக இவர் நமது தேற்றரவாளனாக இருக்கின்றார். இவரே பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளை எழுதுவதற்கு ஏவினவர் ஆவார்; ஆகவே வேதவசனங் கள் இவர் தமது வேலையைச் செய்யப் பயன்படுத்தும் கருவிகள் என்ற அர்த்தத்தில் "ஆவியின் பட்டயம்" (எபே. 6:17) என்று குறிப்பிடப் படுகின்றார். தேவனுடைய பிள்ளைகளாகின்றவர்களிடத்தில் இவர் வாசம் பண்ணுகின்றார் (தங்கி இருக்கின்றார்) (1 கொரி. 6:19, 20).

இவர்கள் மூவரும் நித்தியத்திற்கும் தேவத்துவம் உள்ளவர்களா யிருக்கின்றார்கள். இவர்களைப் பற்றி நாம் அதிமாய் அறியா விட்டாலும், இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இருக்கின்றனர் என்றும், இவர்கள் மூவரும் இணைந்துதான் எல்லா மகிமையும் பொருந்திய திரித்துவத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர் என்றும் நாம் உறுதியாய்க் கூறலாம். அவர்கள் ஒன்றாக இணைந்துள்ளனர். அவர்கள் நித்தியமானவர்கள், படைக்கப்பட்ட எல்லாவற்றிலும் இருந்து வேறுபட்டும், தனிச் சிறப்புடனும் இருப்பவர்கள், அவர்கள் தங்கள் சித்தம் மற்றும் நோக்கத்தில் ஒன்றாகவே இருக்கின்றார்கள்.

மூன்று நபர்களாயிருக்கிற தேவனின் இந்த இயல்புக்கு அப்பால், பிதாவாகிய தேவனைப் பற்றி நாம் எதை அறிகின்றோம்? இவரைப் பற்றி வேதாகமத்தில் அடிப்படையான, பொதுவான சத்தியம் ஒன்று

போதிக்கப்படுகின்றது: இவர் ஒருவரே உண்மையான, உயிருள்ள தேவன், ஒவ்வொரு நபராலும் இவர் ஆராதிக்கப்பட வேண்டும். பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் எந்த பகுதியையும், இந்த போதனையின் வலியுறுத்துதல் இல்லாததாக ஒருவர் பார்க்கவோ படிக்கவோ முடியாது.

"பிதாவாகிய தேவன் யார்?" என்ற கேள்வியை நாம் இன்னும் சற்று ஆழமாகப் பார்ப்போம்.

நம்மைப் படைத்தவர்

தேவனே எல்லாவற்றையும் படைத்தார். அவரே எல்லா வற்றையும் உண்டாக்கினார், எல்லாவற்றிற்கும் உரிமையாளர் அவரே. அவர் படைக்காத அல்லது படைக்க அனுமதிக்காத எதுவும் இங்கு இல்லை, இருப்பது ஒவ்வொன்றும் அவருடையதே ஆகும்.

பூமியும், மனித குலமும் தற்செயலாக உண்டாகி விடவில்லை; அவை கிருபையுள்ள தேவனுடைய கரத்தினாலேயே படைக்கப் பட்டன. பூமியின் வயதைப்பற்றிய விஞ்ஞானக் கணக்கீட்டைப் பற்றி நாம் கவலைப்படக் கூடாது என்பதற்குக் காரணம் இதுவே ஆகும். உலகம் ஒரு அற்புதமான தொடக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது; இவ்விதமாக அது உண்மையில் இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிக பழைமையானது போலக் காணப்படுகின்றது. தேவன், ஓரளவிற்குப் பக்குவமான பூமியையே படைத்தார். அவர் மனிதனை வஞ்சிக்க முயற்சி செய்யவில்லை, ஆனால் மனிதன் இங்கிருப்பதற்கு எல்லா வற்றையும் தரக்கூடிய முழு வளர்ச்சி பெற்ற பூமியை அவர் படைக்க வேண்டியதாயிற்று.

அவர் ஆதாமையும், ஏவாளையும் படைத்தார், முதலில் படைக்கப்பட்ட இந்த ஜோடி, குழந்தைகளா இல்லாமல், வயதடைந்த நிலையிலேயே இருந்தனர். அவர் அவர்களைப் படைத்த நாளில் நானும் நீங்களும் அங்கிருந்திருந்தால், அவர்கள் தங்கள் இருபது வயதுகளில் இருந்த ஜோடியாகவே நமக்குத் தோற்றமளித் திருப்பார்கள்; ஆனால் அப்போதுதான் உயிர் தரப்பட்டவர்களாய் அவர்கள் இருந்தனர். அதே போலவே, தேவனுடைய அற்புதமான படைப்பின் மூலம் படைக்கப்பட்ட பூமியானது முழுவதும் வளர்ந்த தாவரங்கள், தண்ணீர், காற்று, வாழ்வின் ஆதாரத்திற்கான மண் ஆகியவற்றைக் கொண்டதாகவே இருந்தது.

தேவனே எல்லாவற்றையும் படைத்தார் என்ற இந்த சத்தியத்திலிருந்து, தேவனைப் பற்றி நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய மற்ற சத்தியங்கள் வழிந்தோடி வருகின்றன. அவை யாவை?

உண்மைத் தன்மைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பின்பலமாய் இருப்பவர் அவரே.

இருக்கின்றவைகள் எல்லாம் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட முடியும்: தேவனாயிருக்கிறவர் மற்றும் தேவ தன்மையற்றவர்கள். தேவனே முதலாவதும், முக்கியமான அடிப்படை உண்மைத் தன்மையாகவும் இருக்கின்றார். மற்ற ஒவ்வொன்றும் அவரால் படைக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது அவரது அதிகாரத்தின் கீழ் உண்டாக்கப்பட அனுமதிக்கப்பட்ட தாகவோ இருக்கின்றன, ஆகவே அவைகள் தேவ தன்மையற்றவைகளாய் இருக்கின்றன.

அவர் நித்தியமானவராய் இருக்கின்றார்.

> பர்வதங்கள் தோன்றுமுன்னும், நீர் பூமியையும் உலகத்தையும் உருவாக்குமுன்னும், நீரே அநாதியாய் என்றென்றைக்கும் தேவனாயிருக்கிறீர் (சங். 90:2).
>
> நீரோ மாறாதவராயிருக்கிறீர்; உமது ஆண்டுகள் முடிந்து போவதில்லை (சங். 102:27).

தேவன் துவக்கமற்றவராய் இருக்கின்றார், முடிவில்லாதவராகவும் இருப்பார். காலங்களுக்கு முன்பே இருந்த அவர், காலத்தை நித்தியத்தின் கூடுமிடம் ஒன்றில் படைத்திருக்கிறார். இறந்த காலம், நிகழ் காலம் மற்றும் எதிர் காலம் ஆகியவைகளை ஒரு கணப்பொழுதாகக் கொண்டுள்ள அவர் நித்தியத்திற்கும் இருக்கின்றவராக இருக்கின்றார். இப்பொழுது அவர் நித்தியத்திலேயே வாழ்கின்றார். அவர், இறந்த காலத்தையும் எதிர் காலத்தையும், நிகழ் காலத்தைப் போலவே தெளிவாகக் காண்கின்றார். அவர் எப்பொழுதுமே இருந்திருக்கின்றார், இனி எப்பொழுதுமே இருப்பார்.

அவர் எல்லாம் வல்லவராய் இருக்கின்றார்.

> ஆ, கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, இதோ தேவரீர் உம்முடைய மகா பலத்தினாலும், நீட்டப்பட்ட உம்முடைய புயத்தினாலும், வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கினீர்; உம்மாலே செய்யக் கூடாத அதிசயமான காரியம் ஒன்றுமில்லை (எரே. 32:17).

இதோ, நான் மாம்சமான யாவருக்கும் தேவனாகிய கர்த்தர்; என்னாலே செய்யக்கூடாத அதிசயமான காரியம் ஒன்றுண்டோ? (எரே. 32:27).

அவருடைய இயல்புக்குட்பட்ட வகையில் அவரால் எதையும் செய்ய முடியும். ஆனாலும் கூட, அவரால் துன்மார்க்கத்தைக் கருணையுடன் பார்க்க முடியாது, தீமையினால் அவர் சோதிக்கப்பட முடியாது, ஏனென்றால் அவர் தீமையைப் பார்க்கமாட்டாத சுத்தக் கண்ணனாய் இருக்கின்றார் (ஆப. 1:13). அவர் தமது சொந்த இயல்பை மறுக்க முடியாது, ஏனெனில் அவர் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கின்றார் (2 தீமோ. 2:13). அவர் பொய்யுரையாதவராய் இருக்கின்றார் (தீத்து 1:3). இருப்பினும், அவரது இயல்புக்கு உட்பட்டு அவரால் எதையும் செய்ய முடியும். அவருக்கு எதுவுமே கடினமானது அல்ல.

அவர் எல்லாம் அறிந்தவராய் இருக்கின்றார்.

நான் சமீபத்திற்கு மாத்திரமா தேவன், தூரத்திற்கும் தேவன் அல்லவோ என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். யாவனாகிலும் தன்னை நான் காணாதபடிக்கு மறைவிடங்களில் ஒளித்துக் கொள்ளக் கூடுமோ என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; நான் வானத்தையும், பூமியையும் நிரப்புகிறவர் அல்லவோ என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (எரே. 23:23, 24).

கர்த்தரின் கண்கள் எவ்விடத்திலுமிருந்து, நல்லோரையும் தீயோரையும் நோக்கிப் பார்க்கிறது (நீதி. 15:3).

அவர் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் உடனடியாகவும், மிகச் சரியாகவும், முழுமையாகவும் அறிகின்றார். அவர் எதையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. அவருக்கு ஆலோசகரோ, போதகரோ தகவலோ எதுவுமே தேவையில்லை. அறியப்பட முடிந்த எல்லா வற்றையும் அவர் அறிந்திருக்கின்றார்.

அவர் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றார்.

உம்முடைய ஆவிக்கு மறைவாக எங்கே போவேன்? உம்முடைய சமூகத்தை விட்டு எங்கே ஓடுவேன்? நான் வானத்திற்கு ஏறினாலும், நீர் அங்கே இருக்கிறீர்; நான் பாதாளத்தில் படுக்கை போட்டாலும், நீர் அங்கேயும் இருக்கிறீர். நான் விடியற்

காலத்துச் செட்டைகளை எடுத்து, சமுத்திரத்தின் கடையாந் தரங்களிலே போய்த் தங்கினாலும், அங்கேயும் உமது கை என்னை நடத்தும், உமது வலது கரம் என்னைப் பிடிக்கும். இருள் என்னை மூடிக்கொள்ளுமென்றாலும், இரவும் என்னைச் சுற்றி வெளிச்சமாயிருக்கும். உமக்கு மறைவாக இருளும் அந்தகாரப் படுத்தாது; இரவும் பகலைப் போல வெளிச்சமாயிருக்கும்; உமக்கு இருளும் வெளிச்சமும் சரி (சங். 139:7-12).

... அவர் நம்மில் ஒருவருக்கும் தூரமானவரல்லவே, ஏனெனில் அவருக்குள் நாம் பிழைக்கிறோம், அசைகிறோம், இருக்கிறோம் ... (அப். 17:27, 28).

நாம் எங்கு சென்றாலும், தேவன் அங்கு இருக்கின்றார். நாம் அவருக்கு மறைவாக ஒளிந்து கொள்ளவோ அல்லது எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் அவருடைய கண்களுக்கு எதையாவது மறைத்து வைக்கவோ முடியாது. தூரமோ அல்லது இருட்டோ எதுவுமே அவரது பிரசன்னத்திலிருந்து நம்மை நீக்கி வைக்க முடியாது.

அவர் ஒருவரே உண்மையுள்ள, உயிருள்ள தேவனாய் இருக்கின்றார்.

அவர் உயிருள்ளவராய் இருக்கின்றார் (மத். 16:16), மற்றும் உண்மையானவராய் இருக்கின்றார் (1 தெச. 1:9). ஒரு மகன் தனது தகப்பனைப் போலக் காணப்படுகின்றவாறே, மனித குலம் முழுமை யுமே சில வகைகளில் நம்மைப் படைத்த தேவனைப் போல் இருக்கின்றோம். மனிதனைப் போலவே, தேவனும் பார்க்கின்றார், கேட்கின்றார், பேசுகின்றார், உணருகின்றார், சித்தம் கொண்டு, செயல்படுகின்றார். இருப்பினும், தேவன் காணப்பட முடியாதவராக இருக்கின்றார். எல்லா இடங்களிலும் ஒரே சமயத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆவியாக அவர் இருக்கின்றார் (யோவா. 4:24).

பிதாவாகிய தேவன் யார்? அவர் நித்திய வாசியும், ஒவ்வொன் றையும் படைத்தவரும், இயல்பில் மூன்று பேரும், சகல ஞானமுள்ள வரும், எல்லாம் வல்லவரும், எங்கும் நிறைந்திருப்பவருமாக உள்ளார்.

எல்லாவற்றையும் தேவன் படைத்திருப்பதால், ஒவ்வொன்றும் அவருக்குரியதே, அவரே நாம் ஆராதிக்க உகந்தவராகவும் இருக் கின்றார். உலகத்தில் உள்ள பொருட்கள் எல்லாம் அவருக்குச் சொந்தமானவைகளே, பூமியில் படைக்கப்பட்ட எல்லா உயிர்களும் அவருடையவைகளே, பூமியில் உள்ள எல்லா மக்களும் அவருடை

யவர்களே, நாம் அவரை ஆராதித்து அவருக்கு ஊழியம் செய்வது சரியானதே. வேறு எந்த வகையான கடவுளையாவது நாம் விசேஷமாக கனப்படுத்தி, ஆராதனை செய்தால், நாம் ஒரு பொய்யை ஆராதித்து, அதற்கு ஊழியம் செய்கிறவர்கள் ஆகின்றோம்.

நமக்கு எல்லாம் கிடைக்கும்படி செய்பவர்

தேவன் இந்த அண்டம் முழுவதையும் படைத்ததோடல்லாமல், இன்றைய நாட்களிலும் கூட இதைப்பற்றி கவனம் செலுத்துகின்றார். இது விழுந்து விடாதபடிக்குப் பாதுகாக்கின்றார், இது உடைந்து விடாதபடிக்கும், தாம் விரும்புகின்றபடி இது வேலை செய்வதிலிருந்து தவறாதபடிக்கும் கூட பாதுகாக்கின்றார் (கொலோ. 1:16, 17).

இந்த உண்மையானது, அறிவு வாதத்தினாலும், வெளிப் படுத்துதலினாலும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் இந்த பூமியைப் படைத்து, இதை தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றார் என்பதை தர்க்கரீதியான சிந்தனையானது நமக்குக் கூறுகின்றது. இந்த பூமியைச் சார்ந்த எதுவும் தானாகவே தன்னை நடத்திச் செல்லுவதில்லை. எல்லா வல்லமையும் உள்ள ஏதோ ஒரு கரமானது இவைகளை இணைத்துப் பிடித்துள்ளது தெளிவாகின்றது. மனிதன் தன்னையே தான் கவனித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையிலேயே இருக்கின்றான். தான் சுவாசிக்கும் காற்றையோ, தான் குடிக்கும் தண்ணீரையோ, அல்லது தனக்குத் தேவையான சூரிய வெளிச்சத்தையோ அவனால் உண்டாக்க முடியாது. பூமியின் சுழற்சி மீதே அவன் முற்றிலும் சார்ந்திருக் கின்றான்.

தேவனுடைய வார்த்தையின் வெளிப்பாடாகிய சாட்சியானது, தேவன் இந்த உலகத்தை ஒன்றிணைத்துப் பற்றியுள்ளார் என்கின்றது. வானத்தையும், பூமியையும் படைக்கையில் அவர் தமது உலகமானது தொடர்ந்து இருப்பதற்காக இயற்கையின் விதிகளை இயங்கச் செய்தார்.

> பின்பு தேவன்: பகலுக்கும் இரவுக்கும் வித்தியாசம் உண்டாகத்தக்கதாக வானம் என்கிற ஆகாயவிரிவிலே சுடர்கள் உண்டாகக்கடவது, அவைகள் அடையாளங்களுக்காகவும், காலங்களையும் நாட்களையும் வருஷங்களையும் குறிக்கிறதற் காகவும் இருக்கக்கடவது என்றார் (ஆதி. 1:14).
> பின்னும் தேவன்: இதோ, பூமியின் மேல் எங்கும் விதை தரும்

சகலவிதப் பூண்டுகளையும், விதை தரும் கனி மரங்களாகிய சகலவித விருட்சங்களையும் உங்களுக்குக் கொடுத்தேன், அவைகள் உங்களுக்கு ஆகாரமாயிருக்கக் கடவது; பூமியிலுள்ள சகல மிருக ஜீவன்களுக்கும், ஆகாயத்திலுள்ள சகல பறவைகளுக்கும், பூமியின்மேல் ஊரும் பிராணிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பசுமையான சகல பூண்டுகளையும் ஆகாரமாகக் கொடுத்தேன் என்றார்; அது அப்படியே ஆயிற்று (ஆதி. 1:29, 30).

இயற்கை விதிகளைச் செயலாற்றச் செய்ததோடு, இந்த அண்டம் முழுவதையும், இதனுடன் தொடர்புடைய சக்திகள் யாவற்றையும் தமது தெய்வீகப் பராமரிப்புக்குள் அவர் நிலை நிறுத்துகின்றார்.

நீர் ஒருவரே கர்த்தர்; நீர் வானங்களையும், வானாதி வானங்களையும், அவைகளுடைய சர்வ சேனைகளையும், பூமியையும் அதிலுள்ள எல்லாவற்றையும், சமுத்திரங்களையும், அவைகளிலுள்ள எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினீர்; அவைகளையெல்லாம் நீர் காப்பாற்றுகிறீர்; வான சேனைகள் உம்மைப் பணிந்து கொள்ளுகிறது (நெகே. 9:6).

விசேஷமாக, அவர் மனிதனையும் விலங்கு இனங்களையும் பாதுகாக்கின்றார்: *"... கர்த்தாவே, மனுஷரையும், மிருகங்களையும் காப்பாற்றுகிறீர் (சங். 36:6).* பூமியின் உயிரினங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அவர் உணவூட்டுகின்றார்: *"அவர் மிருக ஜீவன்களுக்கும் கூப்பிடுகிற காக்கைக் குஞ்சுகளுக்கும் ஆகாரங் கொடுக்கிறார்" (சங். 147:9).* அவர் வானத்துப் பறவைகளை அக்கறையுடன் கண்காணிக்கின்றார்: *"ஆகாயத்துப் பட்சிகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள்; அவைகள் விதைக்கிறதுமில்லை, அறுக்கிறதுமில்லை, களஞ்சியங்களில் சேர்த்து வைக்கிறதுமில்லை; அவைகளையும் உங்கள் பரம பிதா பிழைப்பூட்டுகிறார்; அவைகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்கள் அல்லவா?" (மத். 6:26); "ஒரு காசுக்கு இரண்டு அடைக்கலான் குருவிகளை விற்கிறார்கள் அல்லவா? ஆயினும் உங்கள் பிதாவின் சித்தமில்லாமல், அவைகளில் ஒன்றாகிலும் தரையிலே விழாது" (மத். 10:29).* அவர் உலக நாடுகளின் மக்கள் எல்லார் மேலும் ஆளுகை செலுத்துகின்றார்: *"அவர் ஜாதிகளைப் பெருகவும் அழியவும் பண்ணுகிறார்; அவர் ஜாதிகளைப் பரவவும் குறுகவும் பண்ணுகிறார்" (யோபு 12:23).* அவர் நீதிமான்களைப் பாதுகாத்து ஆசீர்வதிக்கின்றார்: *"அக்கிரமக்காரர் ஏகமாய் அழிக்கப்படுவார்கள்; அறுப்புண்டு*

போவதே துன்மார்க்கரின் முடிவு. நீதிமான்களுடைய இரட்சிப்பு கர்த்தரால் வரும்; இக்கட்டுக் காலத்தில் அவரே அவர்கள் அடைக்கலம்" (சங். 37:38, 39). "உங்கள் தலையிலுள்ள மயிரெல்லாம் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது'' (மத். 10:30). அவரிடத்திற்கு வந்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிகின்றவர்களுக்கு அவர் நித்திய ஜீவனைத் தருகிறார்: "என் ஆடுகள் என் சத்தத்திற்குச் செவி கொடுக்கிறது; நான் அவைகளை அறிந்திருக்கிறேன்; அவைகள் எனக்குப் பின் செல்லுகிறது. நான் அவைகளுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறேன்; அவைகள் ஒருக்காலும் கெட்டுப் போவதில்லை, ஒருவனும் அவைகளை என் கையிலிருந்து பறித்துக் கொள்வதுமில்லை" (யோவா. 10:27, 28).

உலகத்தில் உள்ள அநேக நகரங்களில் மக்களின் போக்கு வரத்திற்கான பலவகைப்பட்ட முறைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் போக்குவரத்தில் பயன்படும் வாகனங்கள் பராமரிக்கப் பட வேண்டும் என்பது தெளிவு. எண்ணெய் மாற்றுதல், உடைந்த பாகங்களை மாற்றுதல், பழுதான பாகங்களை மாற்றுதல் முதலியவைகளைச் செய்து அவைகளை ஓடக் கூடிய நிலையில் வைத்துக் கொள்ளவில்லை யென்றால், அவைகளைத் தெருவோரங்களில் விரைவிலேயே விட்டுவிட வேண்டியதாகும். எல்லா இயந்திரங்களும் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். பராமரிப்பு தேவையற்ற இயந்திரம் என்று எதுவும் இந்தப் பூமியில் கிடையாது. இந்த பூமியானது ஒரு மாபெரும் இயந்திரத்தைப் போன்றதாகும். இது பராமரிப்பு செய்யப்படுவதுடன், இதற்குத் தேவையான யாவையும் தரப்படவும் வேண்டும். இது பரலோகத்தின் தேவனால் தாங்கப்படுவதாக வேதாகமம் சொல்லுகின்றது (எபி. 1:3).

நம்மைத் தொடர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு, நமக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கும் தேவனுக்கு நாம் எவ்வளவு நன்றியுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்! தேவனுடைய அருள் இரக்கம் யாவும் மனிதருடைய நன்மைக்காகத்தான் என்பதில் எவருமே சந்தேகம் கொள்ளக் கூடாது (அப். 14:17), ஏனென்றால் அவர் நல்லோர் மேலும் தீயோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப் பண்ணு கிறார் (மத். 5:45). அவருக்கு ஊழியம் செய்கின்ற எவரும், விசுவாசத்துடன் வழி நடக்கின்றவர்களுக்கு அவர் தரும் எந்த நன்மையிலும் குறைவு படுவதில்லை (சங். 84:11; ரோமர் 8:28).

நமது மீட்பர்

தேவன் நமது மீட்பரும், நமது இரட்சகருமாயிருக்கின்றார். அவர் நம்மை நேசிக்கின்றார், பாவத்திலிருந்து நம்மை இரட்சிக்க விரும்பு கின்றார். நமது நித்தியத்திற்கான ஒரே நம்பிக்கை அவருக்குள்தான் இருக்கின்றது.

நம்மேல் அவர் கொண்டுள்ள அன்பு விளக்கிக் கூறக் கடின மானதாகும். நாம் அறியும் எந்த மனிதரின் அன்பை விடவும் அது மேலானதாகும். எல்லா மனிதருமே பாவம் செய்து, அவரை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதைத் தேர்ந்து கொண்டிருந்தாலும், அவர் அவர்களை இரட்சிக்கும்படியாகத் தேடுகின்றார். அவர் கிறிஸ்துவை இந்த உலகத்திற்கு அனுப்பி, அவரது பலியின் மூலமாக நமக்கு இரட்சிப்பை உண்டாக்கினார்.

முழுமையான நீதியுள்ளவராகிய தேவன் பாவத்தைக் கண்டு கொள்ளாமல் இருந்து விட முடியாது. நித்திய மரணத்தை அனுபவிக் காமல் நமது பாவத்திற்கான தண்டத்தை நாம் செலுத்தித் தீர்க்க முடியாது. நமது பாவத்திற்கான தண்டனையைப் பெறுவதற்காக இயேசுவை சிலுவையில் மரிக்கும்படியாக தேவன் அனுப்பி வைத்தார். அவரை ஏற்றுக் கொண்டு, அவருடைய இரட்சிப்பின் செய்திக்குக் கீழ்ப்படிகிறதின் மூலம் அவரிடத்தில் வருகிற ஒவ்வொருவரும் இயேசுவின் மரணத்தின் நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். இவ்விதமாக, இயேசுவை நமது இரட்சகராக விளக்கப்படுத்துவது போலவே (தீத்து 2:13), வேதாகமம் தேவனையும் நமது இரட்சகராக விளக்கப்படுத்துகின்றது (தீத்து 1:4). தேவன் உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்னதாகவே நமது இரட்சிப்பைத் திட்டமிட்டார் (1 பேது. 1:20). இப்பொழுது அவர், எல்லா மக்களும் மனந்திரும்பி (தங்கள் மனநிலை மற்றும் வாழ்க்கையை மாற்றுதல்) அவருடைய இரட்சிப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆவலுடன் காத்திருக்கின்றார் (2 பேது. 3:9).

எப்பொழுதுமே பழி தூற்றுகின்ற தகப்பன் ஒருவருடைய மகனைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். அந்தத் தகப்பன் அந்தப் பையனிடம் பேசுகிறார் என்றால் அது திட்டுவதற்காகவே இருக்கும். அந்தப் பையன் தவறு செய்யும் போதெல்லாம் அவர் அவனை அடிக்கின்றார். தனது தகப்பனுடன் இவ்வித உறவு நிலையில் அநேக ஆண்டுகள் வாழ்ந்த அந்தப் பையன், தனது தகப்பன் ஒரு கடுமையான நீதிபதிதானே தவிர, அன்பு காட்டும் ஒரு தகப்பன் அல்ல என்று

எண்ணமிடுகின்றான். அவன் தனது தகப்பனுக்குப் பயப்படுகின்றான். ஆனால் அவன் அவரை நேசிப்பதில்லை. அவருடன் இருப்பதை அவன் ஒரு மகிழ்ச்சியான அனுபவமாகவும் கருதவில்லை. "அப்பா" என்ற வார்த்தையைக் கேட்கும் போதெல்லாம் அடியும் உதையும்தான் அவனுக்கு நினைவில் வருகின்றது. துரதிருஷ்டமான இந்தப் பையன் "அப்பா" என்ற வார்த்தையில் வழங்கப்படும் அன்பான அர்த்தத்தைக் காண்பது மிகவும் கடினமாகின்றது.

சில மக்கள் "தேவன்" என்ற வார்த்தையைப் பற்றி இதே விதமான உணர்வையே பெற்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் ஒரு தவறு செய்வதற்காகத் தேவன் காத்திருக்கிறார் என்றும், அப்படித் தவறு செய்யும் போது அவர் அவர்களை நரகத்தில் தள்ளித் தண்டிக்க முடியும், அப்படிப்பட்ட ஒரு நியாயாதிபதியாகவே தேவன் இருக்கிறார் என்றும் அவர்கள் வாழ்க்கை முழுவதுமே போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். தேவனை நமது தகப்பனாகப் பார்க்கும்படி இயேசு போதித்தார். நாம் ஜெபிக்கும்போது தேவனை "பிதாவே" என்று அழைக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார் (மத். 6:9). தேவன் நம்மை தியாக உணர்வான அன்போடு நேசிக்கிறார் என்று அவர் கூறினார் (யோவா. 3:16). அவர் நம் மீது கொண்டுள்ள அன்பை விடப் பெரிய அன்பு வேறொன்றைக் கற்பனை செய்து பார்க்கக் கூட முடியாது. அவர் நம்மோடு ஐக்கியமாயிருக்க விரும்புகிறார், நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்போது அவர் நமக்குள் வாசம் பண்ணுகின்றார் (யோவா. 14:23). அவரை விட்டு நாம் விலகிப் போனால், மனந்திரும்பி மறுபடியும் அவரிடத்தில் சேரும்போது அன்புடன் அவர் நம்மை மன்னித்து மறுபடியும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார் (லூக். 15:19-32).

மற்ற எந்த மனிதரும் நமக்குச் செய்யக் கூடிய எந்தச் செயலுக்கும் மேலான செயலை தேவன் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் செய்திருக்கின்றார். அவரது மாபெரும் அன்பிற்கு நாம் எப்படி பதில் செலுத்த வேண்டும்? நாம் திரும்பவும் அவர்மேல் அன்பு செலுத்த வேண்டும், அவருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர் ஒருவரே தேவன் என்று ஆராதிப்பதன் மூலம் நமது அன்பை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அவருக்கு முன்பாக நாம் பயபக்தியுடனும், கண்ணியத்துடனும் நடக்க வேண்டும்.

நமது நியாயாதிபதி

தேவன் ஒரு அன்பான, கிருபையுள்ள தகப்பனாக இருக்கும் அதே

வேளையில், அவர் நம்மை நியாயம்தீர்க்கப் போகிறவராகவும் இருக்கின்றார். காலங்களின் முடிவில் அவர் ஒருவருக்கே நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும்.

நம்மைப் படைத்தவருக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கிறது-அறிவுடமை நமக்கு கட்டளையிடுவதையே, வேதாகமமும் உண்மையென்று அறிவிக்கின்றது (வெளி. 20:12). தேவன் நம்மை எவ்விதத்தில் நியாயந்தீர்ப்பார்? நாம் ஒவ்வொருவரும் கணக்கொப்புவிப்பதற்கேற்ற விதத்தில், அந்த நியாயத்தீர்ப்பும் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்டதாகவே இருக்கும் (ரோமர் 14:12). நாம் ஒவ்வொருவரும் பேசிய பேச்சுக்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் அவரது நியாயத்தீர்ப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாய் இருக்கும் (மத். 12:36, 37) மற்றும் நமது செய்கைகளுக்கு ஏற்ற விதத்திலும் அது குறிப்பிடத்தக்கதாய் இருக்கும் (2 கொரி. 5:10). எல்லா நாட்டு மக்களும் அவருக்கு முன்னதாகக் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட நிலையில் அவரது நியாயத்தீர்ப்பு உலகளாவியதாக இருக்கும் (மத். 25:32).

தேவன் நம்மை இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே நியாயந் தீர்ப்பார். அவருடைய நீதி என்ற அளவையின்படி (அப். 17:30, 31), அவரது நியாயத்தீர்ப்பு இறுதியானதாகவும், நித்தியமானதாகவும் இருக்கும் (மத். 25:46). அவருடைய தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, மேல் முறையீடுகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப் படாது.

இரண்டு வாகனங்கள் மோதியபோது, தள்ளப்பட்டு உணர்வற்ற நிலையடைந்த இளைஞன் ஒருவனைப் பற்றிய கதையொன்று கூறப்படுகிறது. அந்த விபத்தை நேரில் பார்த்த ஒருவர் அந்த வாகனங்கள் தீப்பற்றி வெடிக்கும் முன்பாக அந்த இளைஞனை வெளியே இழுத்து விட்டார். இல்லையென்றால் அந்த இளைஞன் தீப்பிடித்து இறந்திருக்கக் கூடும்.

மீட்கப்பட்ட பிறகு, அந்த இளைஞன் மெல்லக் கண் விழித்து, தனது உயிரைக் காப்பாற்றிய மனிதரின் முகத்தைப் பார்த்தான். அந்த முகத்தை அவனால் ஒருபோதும் மறக்க முடியாதிருந்தது. அந்த இளைஞன் அவ்விபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டு அநேக ஆண்டுகள் கடந்து சென்றன. அவன் முதிர்ந்த வயதை அடைந்தபோது, அவன் மிக மோசமான ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டான். அவன் சட்டத்தை மீறிய குற்றம் செய்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டான். குற்றம் பற்றி

விசாரிக்க அவனை ஒரு நீதிபதியின் முன்னால் நிறுத்தியபோது அவன் திகைப்படைந்தான்; ஏனென்றால் அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன் அவனை விபத்திலிருந்து காப்பற்றியவரே அந்த நீதிபதி என்று அடையாளம் கண்டு கொண்டான். உடனே அவன் சற்றும் தயக்க மில்லாமல், ‘‘மேன்மை தாங்கிய நீதிபதியவர்களே, என்னை உங்களுக்கு நினைவிருக்கின்றதா? அநேக வருடங்களுக்கு முன்பு இரண்டு வாகனங்கள் மோதிக் கொள்ளுகையில் அவைகளிலிருந்து என்னை இழுத்துப் போட்டு நீங்கள் எனது உயிரைக் காப்பாற்றி னீர்களே'' என்று கதறினான். அந்த நீதிபதி சற்றுச் சிந்தித்து விட்டு, பிறகு, “ஆம், எனக்கு நினைவிருக்கின்றது. நான் மீட்ட அந்த மனித னுக்குச் சிறந்ததைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன். நீ உன் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து வாழும்படி உன்னை அன்று காப்பாற்றியதற்காக மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆனாலும் நீ பின்வரும் உண்மையை உணர வேண்டும்: அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உன்னை வாகனத்திலிருந்து இழுத்துவிட்ட போது உனக்கு நான் ‘‘இரட்சகனாய்'' இருந்தேன்; ஆனால் இன்று நான் உனக்கு “நீதிபதியாக” இருக்கின்றேன்” என்று சொன்னார்.

வேதாகமத்தில், தேவன் நமது இரட்சகராகவும், நமது நியாயாதி பதியாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றார். அவர் நம்மை பாவத்திலிருந்து விடுதலையாக்குவதற்காகத் தமது குமாரனை அனுப்பினார். அவர் நம்மை இரட்சிப்பதற்காக விலையேறப் பெற்ற பலியைச் செலுத்தி னார். நாம் அதைக் கவனிக்காமல், அவரது இரட்சிப்பைப் புறக்கணித் தால் என்ன நேரிடும்? அவர் நமது நித்திய நியாயாதிபதியாக இருந்து நம்மைத் தண்டிப்பார்.

நமது வாழ்க்கையில் நமக்கு ஒரு பெரிய கடமை இருக்கின்றது. தேவன் யாரென்று நோக்கி, கீழ்ப்படிதலுடன் அவரை வணங்கி, அவரது சித்தத்திற்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். அவரே உயிருள்ள உண்மையான தேவன் என்று நாம் அவரை ஆராதிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பதில்செயல் செய்வதற்கு, அவரது வசனத்தைத் திறந்து அதைக் கவனமாகப் படிப்பது அவசியமாகும். அவர் நமது நித்திய நியாயாதிபதியாக மட்டுமல்லாது, நமது அன்பான இரட்சகராகவும் இருக்க விரும்புகின்றார்.

முடிவுரை

தேவனைப் பற்றிய இந்த உண்மைகளின் வெளிச்சத்தில், நாம்

அவரைப் பற்றிய கருத்து எதுவும் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. அவரைப் பற்றி நாம் ஒரு தீர்மானம் செய்தாக வேண்டும். அவரே உண்மையான உயிருள்ள தேவன் என்று ஒப்புக்கொண்டு, அவருக்கு விசுவாசத்தோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் ஊழியம் செய்வதாக மேற்கொள்ளும் பதில்செயலே அறிவுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும்.

பள்ளி ஆசிரியை ஒருவர் தமது வகுப்பில் ஒருமுறை, “ஸ்வீடன் நாட்டைச் சேர்ந்த காரல் ஷீலே மற்றும் இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஜோசப் பிரீஸ்ட்லீ ஆகிய இரண்டு இரசாயன அறிஞர்களும் 1775 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் ஆக்ஸிஜனைக் கண்டு பிடித்தார்கள்” என்று சொன்னார்கள். உடனே வகுப்பில் இருந்த சிறுமி ஒருத்தி கையை உயர்த்தி, “அவர்கள் ஆக்ஸிஜனைக் கண்டுபிடிக்கும் முன்பு நாம் எதை சுவாசித்தோம்?” என்று கேட்டாள். பின்பு அந்த ஆசிரியை, ஆக்ஸிஜன் என்ற வாயு நமது காற்று மண்டலத்தில் எப்போதுமே இருந்துள்ளது. ஆனால் இந்த இரசாயன அறிஞர்கள் அதைக் கண்டுபிடிக்கும் வரையிலும் நாம் தான் அதை அறியாமலும், அதைப் பெயரிட்டு அழைக்காமலும் இருந்தோம் என்று விளக்க வேண்டியிருந்தது.

நமது உலகமானது இரண்டு விதமான உண்மைகளால் ஏற்படுத்தப் பட்டதாய் இருக்கின்றது: அவைகள், நமது கண்களால் காண முடிகின்ற அல்லது நமது இயல்பான கைகள் மூலம் தொட்டு அறியக் கூடிய உண்மைகளும் மற்றும் நம்மால் காண முடியாத அல்லது தொட்டுணர முடியாத சத்தியங்களும் ஆகும். இந்த இரண்டாம் வகை உண்மைகள் நமக்குத் தெளிவாய் இருப்பதில்லை. இவைகளைப் பற்றி நாம் குறைவான அறிவுடையவர்களாகவே இருக்கின்றோம். இவைகள் இங்கிருக்கின்றன என்று நாம் அறிகின்றோம், ஆனால் சில சமயங்களில் இவை நமது எண்ணங்களின் பின்னணியில் இருக்கின்றன. காற்று மண்டலத்தில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி ஆக்ஸிஜனாக இருக்கிறது என்றும் அதை சுவாசிக்காமல் நாம் உயிர் வாழ முடியாது என்றும் நமது எண்ணங்களில் நினைவு இருக்கலாம்-ஆனால் இதைப்பற்றி நினைக்காமலேயே நாம் சாதாரணமாக அதை சுவாசிக்கின்றோம். ஒரு பென்சிலைப் பற்றிய அதிகமான விழிப்புணர்வு நமக்கு உண்டு-ஏனெனில் நாம் அதைக் காண முடிகிறது, அதைக் கையில் எடுத்து எழுத முடிகிறது-காற்றைப் பற்றியோ, காணப்படாத மற்ற உண்மைகளைப் பற்றியோ இந்த அளவுக்கு நமக்கு விழிப்புணர்வு இருப்பதில்லை.

கருத்து இதுதான்: நாம் காணக் கூடாதவைகளாக சில

உண்மைகள் இருப்பதால், அவை உண்மையல்ல என்று அர்த்தமாகாது. நாம் காண அல்லது தொட முடியாவிட்டாலும், அவைகளும் நாம் காணுகின்றவைகள் போன்று உண்மையானவைகளே. நாம் காண முடியாத மாபெரும் உண்மையாக தேவன் இருக்கின்றார். அவரை நமது இயல்பான கைகளால் தொட முடியாது, அவரை ஒரு சோதனைக் குழாயில் போட்டு பரிசோதனை செய்ய முடியாது, அல்லது நமது இயல்பான கண்களால் அவரை நாம் காண முடியாது; இருந்தாலும் அவரே மிகவும் மேன்மையான உண்மைப் பொருளா யிருக்கின்றார். காணப்படுகின்ற அல்லது காணப்படாத மற்ற எல்லா உண்மைகளுக்கும் அவரே அடிப்படை ஆதாரமாக இருக்கின்றார்.

ஒரு சுவிசேஷ ஊழியக்காரர், சில மக்களிடத்தில் உண்மையான தேவனைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவர், தேவனுடைய மகா பெரிய வல்லமையையும், அவரது அன்பையும் மற்றும் அவரது ஞானத்தையும் பற்றி விளக்கம் கொடுத்தார். வயது முதிர்ந்த மனிதர் ஒருவர் அதை ஆவலுடனும், உற்சாகத்துடனும் கவனித்தார். சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு அந்த மனிதர் எழுந்து நின்று, "இந்த தேவன் இருக்கிறார் என்று நான் அறிந்தேன், ஆனால் இதுவரைக்கும் அவரது பெயர் என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லையே!'' என்று ஆச்சரியப்பட்டார்.

தேவன் நம்மைப் படைத்தவர், நமக்கு எல்லாம் தருபவர், நமது மீட்பர் மற்றும் நமது நியாயாதிபதி ஆவார். தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை மறுப்பவர்களும், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலுடன் ஊழியம் செய்யத் தவறுகின்றவர்களும் மிகப் பெரிய தவறு செய்கின்றவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் தங்களைப் படைத்தவரைப் புறக்கணிக் கின்றார்கள், மனிதனும் இந்த அண்டமும் இருப்பதற்குப் பின்னணி யில் உள்ள மாபெரும் சத்தியத்தை மறுக்கின்றார்கள். நீங்கள் இந்தத் தவறைச் செய்யாதீர்கள்! தேவனை உண்மையான உயிருள்ள தேவன் என்று ஆராதியுங்கள்; தாழ்மையான கீழ்ப்படிதலுடன் அவருக்கு முன்பாக வணங்குங்கள்.

தேவன் உங்களில் அன்பு கூருகின்றார், தமது குடும்பத்திற்குள் நீங்கள் வருமாறு உங்களை அவர் அன்புடன் அழைக்கின்றார். இந்த வாழ்க்கையில் நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அவருடன் ஐக்கியமாகி நடக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார். நித்தியத்திற்கும் நீங்கள் அவருடன் வாழ வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார், இந்த நித்திய நகரமே பரலோகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

பாட வினாக்கள்

(விடைகள் 305 ம் பக்கங்களில்)

1. “தேவன்” என்ற வார்த்தை ஒருவருக்கு மட்டுமே உரிமையானதாகும். ஏன்?
2. தேவத்துவம் என்ற கருத்தைத் தரும் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளைப் பட்டியலிடுக?
3. இயேசுவின் ஞானஸ்நானம், மனிதரின் இரட்சிப்புக்கான ஊழியம், ஜெபம் மற்றும் எல்லாருக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படியான பிரதான கட்டளை ஆகிய இவைகள் யாவும் தேவன் ஒருவரே ஆயினும் (தேவத்துவத்தில்) மூவர் இருக்கின்றனர் என்ற கருத்தை எவ்விதம் தாங்குகின்றன?
4. மனிதர் தேவனிடத்திற்கு வருவதற்கான ஒரே வழி என்ன?
5. தூதர்கள், பரிசுத்தவான்கள் அல்லது உயிருள்ள அல்லது மரித்த மற்ற மக்கள் மூலமாக தேவனை அணுக முடியாது என்று போதிக்கும் வேத வசனங்கள் யாவை?
6. கர்த்தராகிய இயேசு “மனுஷ குமாரனாகவும்” “தேவ குமாரனாகவும்” இருக்க முடிகிறது எப்படி?
7. தேவத்துவத்தின் உறுப்பினர்களைப் பற்றி நாம் அதிகமாய் அறியாத நிலையில் இருக்கும்போதே, நாம் அதிகமாய் சிலவற்றை அறிய முடியும். வேதாகமத்தில் இதைப் பற்றிப் போதிக்கப்பட்டுள்ள சில உண்மைகள் யாவை?
8. தேவன் எல்லாவற்றையும் படைத்தார் என்ற சத்தியத்திலிருந்து வழிந்தோடி வரும் சத்தியங்கள் யாவை?
9. தேவன் தமது உலகத்தில் தொடர்ந்து செயலாற்றுகின்றார் என்பதற்கு நாம் பெற்றுள்ள ஆதாரம் என்ன?
10. தேவன் நம்மை எவ்விதம் நியாயந்தீர்ப்பார்?

வார்த்தை உதவிகள்

அப்போஸ்தலர்கள் - இயேசுவின் விசேஷித்த செய்தியாளர்களாக அவரால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட பன்னிரெண்டு மனிதர்கள் *(மத். 10:2-4)*. யூதாஸின் மரணத்திற்குப் பிறகு மத்தியா ஒரு அப்போஸ் தலரென்று பெயரிடப்பட்டார் *(அப். 1:23, 26)*. பின்னாளில் பவுலும் இந்த எண்ணிக்கையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார் *(அப். 9:15, 16; 1 தீமோ. 2:7)*. இயேசு, தமது அப்போஸ்தலர்களின் ஏவப்பட்ட போதனை மற்றும் பிரசங்கங்களுக்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று போதித்தார் *(மத். 16:19)*.

ஞானஸ்நானம் - "*தண்ணீரில் முழுக்காட்டுதல்*" என்ற அர்த்த முள்ள ஒரு கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து வந்ததாகும். பாவங்களின் மன்னிப்பிற்கான ஞானஸ்நானத்தை தேவன் அங்கீகரித்துள்ளார் *(மத். 28:19, 20; ரோமர் 6:1-4; அப். 2:38; 8:36)*.

கிறிஸ்தவர் - கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படிந்திருக்கிறவர்.

அறிக்கையிடுதல் - ஒருவர், இயேசுவே தேவனுடைய குமாரன் என்று தாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படையாகக் கூறுதல் மற்றும் அவரைக் கர்த்தராகவும் இரட்சகராகவும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல். *(அப். 8:37; ரோமர் 10:10; 1 தீமோ. 6:12ஐக் காணவும்)*.

சீஷன் - கற்றுக் கொள்பவர் அல்லது பின்பற்றுபவர். அப். 11:26ல் இயேசுவின் சீஷர்கள் முதன்முதலாகக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

நற்செய்தி நூல்கள் - இயேசுவின் வாழ்வு, மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலைக் கூறும் புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் நான்கு புத்தகங்கள் (மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான்).

பிரதான கட்டளை - இயேசுவின் சீஷர்கள் சுவிசேஷத்தை ஒவ்வொரு நபருக்கும் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்ற அவரது கட்டளை *(மத். 28:18-20; மாற். 16:15, 16)*.

மத்தியஸ்தர் - ஒரு பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக நடுநிலைமை வகிப்பவர். தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு, தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் நடுவில் மத்தியஸ்தராக இருக்கின்றார். அவர் பாவம் என்கின்ற பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கின்றார்.

அருள் இரக்கம் - மனிதருக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் தேவனுடைய கவனம். (புதிய ஏற்பாட்டில் "அருள் இரக்கம்" என்ற வார்த்தை இவ்வகையில் பயன்படுத்தப்படாதிருக்கையில்,

ரோமர் 8:28ல் காணப்படுகிறபடியான வேதாகம உபதேசமாக இது இருக்கின்றது.)

மீட்பர் - ''திரும்ப வாங்கும்'' ஒருவர். இயேசு தமது மரணத்தினால், மக்களின் இழந்து போன ஆத்துமாக்களைத் திரும்பவும் வாங்கினார் அல்லது அந்த ஆத்துமாக்களுக்கு தமது ஜீவனை மீட்புக் கிரயமாகத் தந்தார்.

மீட்பு - தேவனை விட்டு விலகியிருந்த நிலையில் இருந்து "திரும்பக் கொண்டு வரப்படுதல்." கிறிஸ்தவர்கள் "மீட்கப்பட்டவர்கள்" என்று அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகின்றார்கள்.

மனந்திரும்புதல் - ஒருவரது சிந்தனையின் வழியை மாற்றி அதன் மூலம் அவரது வாழ்க்கையின் வழியை மாற்றிக் கொள்ளும் செயல்.

பரிசுத்தவான் - புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவர்.

இரட்சிப்பு - பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுதல்; இயேசுவின் மூலமாக மட்டுமே இரட்சிப்பு அருளப்பட முடியும்.

இரட்சகர் - அபாயம் அல்லது மரணத்திலிருந்து ஒருவரைக் காப்பாற்றும் மற்றொருவர். நமது இரட்சகராகிய இயேசு நம்மைப் பாவத்தில் இருந்தும் நித்திய மரணத்தில் இருந்தும் காக்கின்றார்.

---

[1]''தேவத்துவம்'' என்று மொழிபெயர்க்கக் கூடிய மூன்று கிரேக்க வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தடவையாக (அப். 17:29; ரோமர் 1:20; கொலோ. 2:9) ஆக மூன்று தடவைகள் மட்டுமே வேதவசனங்களில் காணப்படுகின்றது. ''தெய்வீக குடும்பம்'' மற்றும் ''திரித்துவம்'' என்ற சொற்றொடர்கள் வேதவசனங்களில் காணப்படுவதில்லை, இப்பாடத்தில் இச்சொற்றொடர்களை நாம் விளக்கங்களாக மட்டுமே பயன்படுத்து கின்றோம். [2]மற்ற மூன்று எடுத்துக்காட்டுகள் ஆதி. 3:22; 11:7; ஏசா. 6:8 ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றன.